

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex
maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis
opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè
explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Defectu intentionis. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9500

Notanda est hoc loco singularis doctrina *Suar. 3. part. disput. 85. sect. 1. secundo.* quod si contingat defectus essentialis in forma, vel in altera, vel in vtraque, nempe cum mutatione sensus verborum consecrationis, iteranda est consecratio, vt perficiatur sacrificium; & si contingat id cognosci post sumptionem corporis, vel speciei non rite consecratae iteranda est item talis consecratio, apposita materia quæ non fuit consecrata, *iuxta Rubric. sup. tit. 4. num. 5. & titulo 3. num. 6.* quia eadem est ratio ineptæ materiæ, & materiæ sine forma. Immo etiam, si id contingat fieri ex malitia ministri mutantis formam, vel non habentis intentionem. nihilominus debet post sumptionem sup-

plere defectum, penitendo de priori culpa quam commisit, reuerenter supplendo, vt dictum est. quod si defectus accidat in vtraque specie, & iam vtramque sumpsit, non est, quod suppleat; quicquid sacrificium nullum fuit, sed totum fictum. eo casu nullum est præceptum de faciendō vero sacrificio, neque de supplendo, quod non est incaptum, neque ex parte: & obligat tunc aliud præceptum de non sacrificando, fracto ieiunio.

Porro *S. Tho. q. 78. art. 3.* vult, excepto, enim, omnia verba formarum prædictarum esse de essentia Sacramenti. communior autem antiquorum sententia est, ea non esse. Vide *Suar. disp. 60. sect. 1.*

- 2 Si celebrans non recordetur se dixisse ea quæ in consecratione communiter dicuntur, non debet propterea turbari. a Si tamen certo ei constet, se omisisse aliquid eorum quæ sunt de necessitate Sacramenti, id est, formam consecrationis, seu partem, resumat ipsam formam, & cetera prosequatur per ordinem. 3 Si vero valde probabiliter dubitat, se aliquid essentialē omisisse, iteret formam saltem sub tacita conditione. 4. Si autem non sunt de necessitate Sacramenti, non resumat, sed procedat ulterius.

Prima pars est *S. Thom. sup. art. 6. ad 5.* Altera pars est *eiusdem ibidem.* sed cum hic dicatur resumat ipsam formam: quid resumendum erit? Sane verba ea tantum, quæ supra nu. 1. huius tituli posita sunt, tanquam essentialia formæ, quicquid dicant *Ang. Palud. & Scotus.* ita *Suar. loco citato.* In tertia parte Rub. quæ est communis, eo modo tollitur dubium, & pe-

riculum iterandi consecrationem super materiam consecratam. Quarta pars patet, & confirmat secundam partem huius Rubric. de non resumendo, nisi essentialia formæ.

Cæterum, non est necesse in prolatione formæ, vt sonus verborum attingat Hostiam, vel Calicem. *Suar. disp. 45. sect. 5.*

De defectibus Ministri. VI.

- 1 Defectus ex parte Ministri, possunt contingere quoad ea quæ in ipso requiruntur. Hæc autem sunt. In primis intentio, deinde Dispositio animæ, Dispositio corporalis, Dispositio vestimentorum, Dispositio in ministerio, ipso quoad ea quæ in ipso possunt occurrere.

Diuisio in has quinque species defectuum ea est, vt prima tantum dici debeat essentialis, reliquæ accidentales.

De defectu intentionis. VII.

- 1 Si quis non intendit conficere, sed delusorio aliquid agere. 2 Item si aliqua Hostia ex obliuione remaneat in Altari, vel aliqua pars vini, vel aliqua Hostia lateat, cum non intendat consecrare nisi quas videt. 3 Item si quis habeat coram se vndecim Hostias, & intendat consecrare solum decem, non determinans

L. 2. quas

quas decem intendit : in his casibus non consecrat , quia requiritur intentio . 4 *Secus* , si putans quidem esse decem , tamen omnes voluit consecrare quas coram se habebat : nā tunc omnes erunt consecratæ : atq; ideo quilibet Sacerdos talem semper intentionem habere deberet , scilicet consecrandi eas omnes , quas ante se ad consecrandum positas habet .

Prima pars sacrilegium enormissimum continet , & si fictionis pœniteat ante sumptionem , potest resumere formam ; non ex vi præcepti perficiendi sacrificium , quod nondum incepit ; sed ex vi præcepti non fingendi falsum in hoc ministerio , & consequenter non perseverandi in fictione , nec sumendi potum , & cibum per modum Sacramenti , quod nō est , nec dandi alijs occasionem adorandi

merum panem & vinum . post sumptionem vero ficti Sacramenti seruetur , quod diximus *sup. ex Suar. tit. 5. num. 1.* Altera pars nullam habet difficultatem in tertia *Maior dist. 11. q. 1. Durand. q. 7. & communiter concordant* : quia non est maior ratio , cur ista , vel illa sit consecrata . Quarta pars manifestè sequitur ; quia materia est determinata intra terminum intentionis .

- 2 *Si Sacerdos putans se tenere vnā Hostiam post consecrationem inuenerit fuisse duas simul iunctas , in sumptioneumat simul vtramque . 2 Quod si deprehendat post sumptionem Corporis & sanguinis , aut etiam post abluionem , reliquias relictas consecratas , easumat , siue parua sint , siue magna , quia ad idem sacrificium spectant .*

In prima parte , quæ est *Auctorum paulo supra citat.* ratio ea est , quia ambæ sunt consecratæ ; cum illud , *putans* , dicat tantum priuatam deceptionem , que non tollit intentionem debitam , quæ esse debet , & moraliter est circa hanc præsentem materiam . *Suar. disp. 43. sect. 6.* Secunda pars est *Soti 4. dist. 12. q. 1. artic. 8.* qui tamen distinguit particulas in paruas , & magnas : atque has vult , in Pixide asseruari ; contra quem *Azor. libr. 10. c. 30. quest. 1.* qui cum Rubrica concordat , sub-

lata omni distinctione ; ea nimirum ratione , quia eæ omnes reliquæ sunt sacrificij . vnde & addit , sumendas esse statim , alioquin post notabile temporis intervallum elapsum , censetur sacrificium absolutum , & proinde particula non sumerentur , vt reliquæ , sed per se , quod facere non licet . * *Tabiena concedit absolute V. Missa num. 42.* eas posse sumi , & sumendas esse , nulla habita distinctione reliquiarum , neque temporis , dummodo pertineant ad eandem Missam .

- 3 *Si vero relictæ sit Hostia integra consecrata , eam in tabernaculo cum alijs reponat : si hoc fieri nequit , sequenti Sacerdoti ibi celebraturo , in Altari supra Corporale decenter opertam , sumendam vna cum altera quam est consecraturus , relinquat ; vel si neutrum horum fieri possit in ipso Calice seu Patena decenter conseruet , quousque vel in tabernaculo reponatur , vel ab altero sumatur : quod si non habeat quomodo honeste conseruetur , potest eam ipsemet sumere .*

Est casus euentu difficilis ; si tamen accidat , optime Rubrica docet , sequuta *Solum de particulis magnis reseruandis , vt supra .*

- 4 *Si intentio non sit actualis in ipsa consecratione propter euagationem mentis , sed virtualis , cum accedens ad Altare intendat facere quod facit Ecclesia , conficitur Sacramentum , etsi curare debet Sacerdos , vt etiam actualem intentionem adhibeat .*

Quod

Quod hic dicitur de ordinaria materia consecranda in Missa, intellige etiam, quando plures particule ponuntur a celebrante super Altare, vt consecrentur, & in actuali consecratione non recordatur illarum Sacerdos, sed eius tantum, quam in manibus habet. tunc enim omnes sunt consecratæ, *Angel. in verbo Euchar. num. 27. Navar. cap. 25. num. 91.* Debent tamen esse presentes intra Aram, non extra eam, inquit *Suarez disput. 43. sect. 6.* alias non estimaret illas consecratas esse; sicut etiam existimat, id totum in Calice consecratum esse, quod per modum continui in eo continetur guttæ vero, quæ sunt extra Calicem, aut intra, sed separatæ à toto, verisimilius putat, quod non sint consecratæ, neque inten-

tionem virtuali intentæ. & eo magis. Sed in casu, quo ponantur particule non consecratæ, vbi alias sunt consecratæ, erunt item eadem consecratæ post verba consecrationis, iuxta placitum *Posseuin. de offic. Curat. cap. 2. num. 20.* erunt consecratæ particule posite in Pixide, vbi alias adsunt alias consecratæ, *iuxta placitum Posseuini de Officio Curati capit. 2. num. 20.* quod tamen prohiberem fieri. certe, si fiat, genuflexiones plures addendæ erunt ab Offertorio ad Communionem; neque circulus perficiendus erit, ad *Orate fratres*, propter consecratas particulas in illa Pixide.

Item, si Pixis non aperitur, tempore consecrationis, ex obliuione, fit tamen consecratio, *ex Suar. disp. 43. sect. 5.*

De defectibus dispositionis animæ. VI II.

1 *Si quis suspensus, excommunicatus, degradatus, irregularis, vel alias canonicè impeditus celebret: conficit quidem Sacramentum, sed grauissime peccat, tam propter Communionem quam indignè sumit, quam propter executionem Ordinum, quæ sibi erat interdicta.*

Nota, quod valor ille Missæ, qui est ex parte precum Ecclesiæ, omnino perditur, *ex S. Thom. q. 82. art. 7. ad 3.* quia Ecclesia non intendit orare nomine suo, ore præciformum ab ea, per excommunicationem

notoriam. *Fusius Suar. disput. 77. sect. 2.* quod si immineat mortis, infamiæ, aut scandalosi periculum, poterunt prædicti cum contritione celebrare, *Azor. lib. 10. capit. 31. quest. 6.*

- 2 *Si quis habens copiam Confessoris celebret in peccato mortali, grauiter peccat.*
- 3 *Si quis autem in casu necessitatis non habens copiam Confessoris, in peccato mortali absque contritione celebret, grauiter peccat. Secus si conteratur: debet tamen, cum primum poterit, confiteri.*
- 4 *Si in ipsa celebratione Missæ Sacerdos recordetur se esse in peccato mortali, conteratur cum proposito confitendi, & satisfaciendi.*
- 5 *Si recordetur, se esse excommunicatum, vel suspensum, aut locum esse interdictum: similiter conteratur cum proposito petendi absolutionem. Ante consecrationem, autem in supradictis casibus, si non timetur scandalum, debet Missam inceptam deserere.*

Supradicta fundantur in verbis Sancti Pauli 1. *Corint. 11. Probet autem seipsum homo, &c.* & in Decretis *Concil. Trident. sess. 13. cap. 4. & can. 11. lege Suar. 3. parte. disput. 63. sect. 3. nam Concil. Trident. p. Gauant. Rubr. Miss.*

nit duas circumstantias, quæ debent concurrere, vt liceat celebrare sine Confessione, *Necessitate*, inquit, *urgente, & modo dæsit copia Confessoris.*

Necessitas vrgens in his casibus erit

L 3 primo